

Р Е Ш Е Н И Е

№ 8

гр. Перник, 31.01.2012г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на двадесет и седми януари през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

При секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 8 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е образувано по жалба от Р.Б.М. *** против заповед № 1980 от 29.12.2011 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"Радомир, с която е отказано отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година по чл. 8в от ЗСПД. Отказът е мотивиран със загуба на права като учаща майка. В жалбата се твърди, че административния орган неправилно е възприел фактическата обстановка, в следствие на което е постановен акт лишен от фактически основания. На следващо място се излагат съображения, свързани с допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, обуславящи отмяна на оспорваната заповед. В проведеното съдебно заседание се доразвиват изложените в жалбата твърдения.

Ответника по жалбата Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Радомир редовно призован не изпраща представител. Депозирал е по делото писмено становище, в което излага доводи по същество на спора и иска оставяне в сила на атакуваната заповед.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Закона за семейни помощи за деца не е предвидил задължителен административен контрол на постановените актове от длъжностните лица във връзка с отпускане на семейните помощи по чл. 2 от ЗСПД. Атакувания акт е връчен на 03.01.2012г. и жалба срещу него е депозирана директно в Административен съд Перник на 09.01.2012г.. С оглед на това жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна в процеса, поради което е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

От данните по делото е видно, че на 20.12.2011г. жалбоподателката е направила искане до дирекция "Социално подпомагане"Радомир по постоянния си адрес за отпускане на еднократна парична помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, което искане е оформено в представена по делото молба-декларация вх. № 1980 от 20.12.2011г.. Декларацията е подадена в качеството ѝ на майка студентка, учаща в редовна форма на обучение. Към молбата е приложено удостоверение за раждане на детето Райан Роберто Марианов, от което е видно, че детето е родено на ***г***. Представено е и уверение № 131995 от 20.12.2011г., издадено от факултет по

педагогика при Югозападен университет "Неофит Рилски" гр. Благоевград, съгласно което Василева е записана през 2010г./2011г. в летен семестър на трети курс, редовно обучение по специалност "ППЧЕ". Представени са и попълнени декларации от жалбоподателката и от съпругът ѝ Роберто Данчев Маринов. Длъжностното лице обработило молбата-декларация е констатирало, че молителката няма право на еднократна парична помощ, защото не отговаря на условията на чл. 16а, ал. 3, т. 3 от ПП на ЗСПД. Със заповед № 1980 от 29.12.2011 г. Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Радомир е отказал отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година по чл. 8в от ЗСПД, защото майката била загубила права като учаща.

В хода на съдебното производство жалбоподателката ангажира писмено доказателство уверение № 132016 от 24.01.2012г. издадено от факултет по педагогика при Югозападен университет "Неофит Рилски" гр. Благоевград, съгласно което Василева не е отписана от специалност ППЧЕ, заповед № 2437 от 18.10.2011г. за прекъсване на обучението за срок от една година и заповед № 1520 от 15.09.2010г. за индивидуално обучение.

Предмет на съдебен контрол в настоящето производство е заповед № 1980 от 29.12.2011г. Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Радомир.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Въз основа на това съдът намира, че съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД Директора на дирекция „СП“ е компетентен орган, който разполага с правомощията да отпусне или да постанови отказ за отпускане на семейни помощи за деца по ЗСПД. Оспорвания акт е издаден от компетентен орган-Директор на дирекция "Социално подпомагане" Радомир, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Съгласно императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК административният акт задължително следва да съдържа правните и фактическите основания за издаването му като същите следва да са последователни, логически и взаимосвързани. При извършената проверка за законосъобразност, се установява, че посочените правни основания стоят изолирано, тъй като в заповедта няма реално установена фактическа обстановка от административния орган. Изискването за мотивиране на административните актове обезпечава правилно упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за защита. Ето защо неизлагането на мотиви, от които да е видно кои обстоятелства и факти са довели до взимане на решение за постановяване на отказ за отпускане на исканата помощ, както е в конкретния случай е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна. Атакувания акт е издаден в изискуемата се форма-писмена, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочването на мотиви е задължително условие за законосъобразността на издадения административен акт. При произнасянето си административния орган въобще не се е съобразил с отправеното до него искане и не е обсъдил представените пред него доказателства. От оспорвания акт не е видно въз основа на какво искане се е произнесъл органът и кои доказателства е ценил. Това е така, защото същият дори не е цитирал молбата, с която е сезиран и въз основа, на която е започнало административно производство финализирано с постановения акт. В конкретния случай административният орган се е задоволил да посочи, че "майката е загубила права като учаща" и е написал чл. 16а, ал. 3, т. 3 от ПП

на ЗСПД. Налице е пълна липса на фактически основания довели до постановяване на атакувания акт. Липсата на мотиви възпрепятства извършването на съдебен контрол за законосъобразност. Налице е основание за отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 2 от АПК, защото привидно спазената форма, не се подкрепя от юридическите факти, въз основа, на който органът би могъл да осъществи правомощията си.

Законодателят в ЗСПД е предвидил и разписал административна процедура, която да завърши с издаването на оспорвания акт. Тази процедура е регламентирана в чл. 10, ал. 1 от ЗСПД, чл. 16а, ал. 2 и ал. 3 от ПП на ЗСПД и чл. 4, ал. 2 от ПП на ЗСПД-подаване на молба декларация и приложения към нея и произнасяне. В случая е налице подадена молба от правоимащия и са представени доказателства. Проведено е административно производство финализирано с постановения акт. Не се констатира нарушение на административно производствените правила и няма място за отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

По отношение на материално правните норми намиращи приложение в случая, настоящия състав намира, че административния орган не ги е приложил точно, с което е постановил акт страдащ от отменително основание по чл. 145, т. 4 от АПК. Това е така, защото майка студентка, учаща в редовна форма на обучение, има право на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, независимо от доходите на семейството, когато детето не е оставено за отглеждане в специализирана институция за деца, съгласно чл. 8в, ал. 1 от ЗСПД. Предпоставките за отпускане на помощта в условията на чл. 8в от ЗСПД са: майката да е студентка редовна форма на обучение, детето да не е оставено за отглеждане в специализирана институция и да не е навършило една година като правото се упражнява по реда на чл. 16а, ал. 2 от ПП на ЗСПД - чрез подаване на молба-декларация по образец, утвърден от министъра на труда и социалната политика. Съдът приема за безспорно, че детето не е навършило една година, не се отглежда в институция към дата на подаване на молбата и майката има качеството на студент, обучаващ се в редовна форма на обучение. Доводът, с който е отказана помощта е позоваването на правната норма на чл. 16а, ал. 3, т. 3 от ПП на ЗСПД, която разписва, че към молбата декларация се представя уверение от висшето училище за лицата по чл. 8в, ал. 1 и ал. 4 от ЗСПД, че са записани като редовни студенти. Такова уверение в административното производство е представено и от същото е видно, че майката е студентка редовно обучение. Отразеното в същото обстоятелство, че студентката е прекъснала обучението си по семейни причини за учебната 2011г./2012г. не води след себе си извода, че молителката е "загубила ученическите си права" и не променя нейния статут на учаща се майка. Жалбоподателката е студентка - редовна форма на обучение и не е загубила този свой статут, съгласно разпоредбите на чл. 67 и чл. 74 от Закона за висшето образование. Към датата на подаване на молбата - декларация тя е имала качествата на редовен студент, каквото е изискването на чл. 16а, ал. 3, т. 3 от ПП на ЗСПД и за нея е възникнало правото по чл. 8в от ЗСПД за получаване на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, независимо от доходите на семейството. Към датата на раждане на детето, М. е студент редовна форма на обучение в ЮЗУ "Неофит Рилски" гр. Благоевград, направление "Педагогика". Съгласно чл. 67 от ЗВО статут на студент се придобива при записване във висше училище и се загубва при отписване, както и за срока на отстраняване от висшето училище по чл. 74, ал. 2 от същия закон. М. не попада в посочените хипотези и не е загубила студентските си права. В подкрепа на това е и уверение приложено по делото, от което е видно, че същата не е отписана от висшето училище, поради което няма как да е загубила права като учаща се. В случая са налице фактическите основания по чл. 8в от ЗСПД за отпускане на исканата помощ. В основата на казуса е дали една студентка е записана или не е записана, като това е

фактически въпрос и подлежи на доказване, а не на тълкуване и излизане извън компетентността на органа. Ако е съществувало съмнение, че молителката не е студент и е загубила правата си е следвало чрез всички допустими средства по АПК да събере доказателства и да постанови своя акт след изясняване на всички факти и обстоятелства, съгласно чл. 35 от АПК. Като не е сторил това органът е постановил своя акт при фактическа обстановка, която не се подкрепя от събраните по делото доказателства. С молбата-декларация вх. № 1980 от 20.12.2011г. жалбоподателката е упражнила правото на еднократна помощ преди изтичане на шестмесечния срок от раждането на детето, поради което незаконосъобразно ѝ е отказана исканата помощ. Оспорената заповед, с която е отказано отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, е незаконосъобразна и следва да бъде отменена в условията на чл. 145, т. 4 от АПК.

Въз основа на изложеното оспорваната заповед № 1980 от 29.12.2011г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане”Радомир, с която е отказано изплащането на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година следва да бъде отменена при условията на чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК. Делото като преписка следва да бъде върнато на Дирекция „СП”Радомир за произнасяне по молба-декларация № 1980 от 20.12.2011г., с оглед отпускане на дължимата еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, от майка студентка, учаща в редовна форма на обучение, съгласно дадените указания, като компетентния орган следва да се произнесе в срока по чл. 4, ал. 1 от ПП на ЗСПД.

Разноски не се претендират, поради което не се присъждат.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 1980 от 29.12.2011г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане”Радомир, с която на Р.Б.М.,*** е отказано изплащането на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година по подадена молба-декларация с вх. № 1980 от 20.12.2011г..

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на Дирекция „Социално подпомагане”Радомир за ново произнасяне по молба-декларация вх. № 1980 от 20.12.2011г. подадена от Р.Б.М..

Решението ПОДЛЕЖИ на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: